Eiropas Parlaments
2024-2029

Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja

2025/2133(INI)

17.7.2025

ZIŅOJUMA PROJEKTS

par darba ņēmēju tiesību aizsardzības jautājumu risināšanu saistībā ar apakšuzņēmuma līgumu slēgšanas ķēdēm un starpnieku darbību
(2025/2133(INI))

Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja

Referents: *Johan Danielsson*

SATURA RĀDĪTĀJS

Lpp.

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS 3

PASKAIDROJUMS 9

PIELIKUMS. PIENESUMA DEKLARĀCIJA 11

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par darba ņēmēju tiesību aizsardzības jautājumu risināšanu saistībā ar apakšuzņēmuma līgumu slēgšanas ķēdēm un starpnieku darbību (2025/2133(INI))

Eiropas Parlaments,

– ņemot vērā Eiropas sociālo tiesību pīlāru,

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 16. decembra Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā[1], kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu (ES) 2018/957,

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Direktīvu 2014/67/ES par to, kā izpildīt Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu ("IMI regula")[2],

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 5 aprīļa Direktīvu 2011/36/ES par cilvēku tirdzniecības novēršanu un apkarošanu un cietušo aizsardzību, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/629/TI, un kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu (ES) 2024/1712[3],

– ņemot vērā Komisijas 2024. gada 30. aprīļa ziņojumu par to, ka tiek piemērota un īstenota Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 28. jūnija Direktīva (ES) 2018/957, ar ko groza Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā (COM(2024)0320),

– ņemot vērā Komisijas 2025. gada 26. maija ziņojumu "Eiropas Darba iestādes (*ELA*) izvērtējums" (COM(2025)0256),

– ņemot vērā Komisijas 2020. gada 3. decembra paziņojumu "ES stratēģiskais satvars par drošību un veselības aizsardzību darbā 2021.–2027. gadam. Darba aizsardzība mainīgā darba pasaulē" (COM(2021)0323), tostarp nulles redzējuma pieeju ar darbu saistītiem nāves gadījumiem ES,

– ņemot vērā Komisijas 2020. gada maija publikāciju "*Making Socially Responsible Public Procurement Work – 71 Good Practice Cases*" ("Sociāli atbildīga publiskā iepirkuma īstenošana. 71 labas prakses piemērs")[4],

– ņemot vērā *ELA* 2025. gada ziņojumu "*Posting of third-country nationals: Contracting chains, recruitment patterns, and enforcement issues*" ("Trešo valstu valstspiederīgo

[1] OV L 18, 21.1.1997., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1996/71/oj.
[2] OV L 159, 28.5.2014., 11. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/67/oj.
[3] OV L 101, 15.4.2011., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/36/oj.
[4] https://data.europa.eu/doi/10.2826/844552.

norīkošana darbā: līgumu slēgšanas ķēdes, darbā pieņemšanas modeļi un izpildes jautājumi")[5],

– ņemot vērā *ELA* 2023. gada februāra ziņojumu "*Cooperation practices, possibilities and challenges between Member States – specifically in relation to the posting of third-country nationals*" ("Dalībvalstu sadarbības prakse, iespējas un problēmas, īpaši attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgo norīkošanu darbā")[6],

– ņemot vērā Eiropola 2024. gada decembra ziņojumu "*Leveraging legitimacy: How the EU's most threatening criminal networks abuse legal business structures*" ("Leģitimitātes izmantošana: Kā ES visbīstamākie noziedzīgie tīkli ļaunprātīgi izmanto likumīgas uzņēmējdarbības struktūras"),

– ņemot vērā Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) vadlīniju par darba inspekcijas vispārējiem principiem 10. pantu,

– ņemot vērā SDO Konvenciju par privātajām nodarbinātības aģentūrām (Konvencija Nr. 181, 1997. gads),

– ņemot vērā SDO Konvenciju par darba aizsardzību būvniecībā (Konvencija Nr. 167, 1988. gads),

– ņemot vērā 2021. gada 25. novembra rezolūciju par Eiropas sociālā nodrošinājuma kartes ieviešanu, lai uzlabotu sociālā nodrošinājuma tiesību un taisnīgas mobilitātes digitālo īstenošanu[7],

– ņemot vērā 2025. gada 13. marta rezolūciju par pārstrukturēšanas procesu sociālajiem un nodarbinātības aspektiem: nepieciešamība aizsargāt darbvietas un darba ņēmēju tiesības[8],

– ņemot vērā 2024. gada 18. janvāra rezolūciju par Eiropas Darba iestādes pilnvaru pārskatīšanu[9],

– ņemot vērā 2024. gada 16. aprīlī parakstīto Lailpas deklarāciju par Eiropas sociālo tiesību pīlāra nākotni,

– ņemot vērā *Enrico Letta* 2024. gada 17. aprīļa ziņojumu "*Much more than a Market – speed, security, solidarity: empowering the Single Market to deliver a sustainable future and prosperity for all EU Citizens*" ("Daudz vairāk nekā tirgus — ātrums, drošība, solidaritāte: vienotā tirgus iespēju palielināšana visu ES iedzīvotāju ilgtspējīgas nākotnes un labklājības vārdā") (Letas ziņojums),

– ņemot vērā Nīderlandes, Beļģijas, Dānijas, Vācijas, Itālijas, Latvijas un Luksemburgas 2025. gada 14. februāra nostājas dokumentu par ES politikas prioritātēm Komisijai

---

[5] https://www.ela.europa.eu/sites/default/files/2025-03/ELA-posting-third-country-nationals-report.pdf.
[6] https://www.ela.europa.eu/sites/default/files/2023-04/ela-report-posting-third-country-nationals.pdf.
[7] OV C 224, 8.6.2022., 81. lpp.
[8] OV C, C/2025/3156, 20.6.2025., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3156/oj.
[9] OV C, C/2024/5741, 17.10.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5741/oj.

2024.–2029. gadam un trešo valstu valstspiederīgo taisnīgu norīkošanu darbā,

– ņemot vērā valstu stratēģijas darbaspēka ekspluatācijas, piespiedu darba un nedeklarēta darba apkarošanai[10],

– ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,

– ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinumu,

– ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu (A10-0000/2025),

A. tā kā darbaspēka ekspluatācija un ļaunprātīga izmantošana ES darba tirgū ir plaši izplatīta un steidzami risināma problēma, kas cita starpā tiek raksturota ar tādiem jēdzieniem kā ar darbu saistītā noziedzība, nedeklarēts darbs, ēnu ekonomika, sociālais dempings, darbaspēka ekspluatācija un mūsdienu verdzība;

B. tā kā Eiropols uzsver, ka 86 % no visbīstamākajiem noziedzīgajiem tīkliem savās noziedzīgajās darbībās izmanto likumīgas uzņēmējdarbības struktūras;

C. tā kā lielākajā daļā nozaru, kurās pastāv augsts darbaspēka ekspluatācijas risks, kopīgs mainīgais faktors ir augsta darbietilpība apvienojumā ar to, ka tiek veidotas garas un sarežģītas apakšuzņēmuma līgumu slēgšanas ķēdes, ir klātesoši ļaunprātīgi darba tirgus starpnieki un bieži tiek nodarbināti norīkotie darba ņēmēji, ES mobilie darba ņēmēji un trešo valstu valstspiederīgie;

D. tā kā saskaņā ar *ELA* datiem trešo valstu valstspiederīgo norīkošana darbā kļūst arvien izplatītāka un katrs ceturtais norīkotais darba ņēmējs 2022. gadā ir bijis trešās valsts valstspiederīgais;

E. tā kā apakšuzņēmuma līgumu slēgšana daudzās nozarēs ir labi funkcionējoša un svarīga prakse, kas atvieglo piekļuvi specializētām zināšanām; tā kā garas un sarežģītas apakšuzņēmuma līgumu slēgšanas ķēdes tomēr var palielināt riskus, kas saistīti ar krāpšanu, noziedznieku iefiltrēšanos, darba ņēmēju darba aizsardzību, kā arī negodīgu konkurenci uzņēmumiem, it īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU);

F. tā kā dažas dalībvalstis ir pieņēmušas tiesību aktus, kas ierobežo apakšuzņēmuma līgumu slēgšanas ķēžu garumu konkrētās nozarēs; tā kā Komisija uzskata, ka apakšuzņēmuma līgumu slēgšanas līmeņu skaita ierobežošana un apakšuzņēmuma līgumu slēgšanas gadījumā piemērojamās atbildības attiecināšana uz visu ķēdi ir laba prakse dalībvalstīm; tā kā ir arī uzņēmumi, kas ir brīvprātīgi ierobežojuši savu apakšuzņēmuma līgumu slēgšanas ķēžu garumu;

G. tā kā darba tirgus starpniecības prakse nav definēta tiesību aktos un var izpausties dažādos veidos, sākot no stabiliem lielākiem uzņēmumiem līdz individuāliem

[10] Skat., piemēram: Vācijas Darba un sociālo lietu federālā ministrija, *Nationaler Aktionsplan gegen Arbeitsausbeutung und Zwangsarbeit* (2025); Itālijas Darba un sociālās politikas ministrija, *Piano nazionale per la lotta al lavoro sommerso* (2022); Spānijas Iekļaušanas, sociālās drošības un migrācijas ministrija, *Plan de Acción contra el Trabajo Forzoso* (2021); Zviedrijas valdība, *Nationell strategi mot arbetslivskriminalitet* (2022); kā arī Norvēģijas valdība, *Strategi mot arbeidslivskriminalitet* (2021).

rekrutētājiem, neoficiāliem starpniekiem un pat komandu vervētājiem (*gangmasters*);

H. tā kā darba tirgus starpnieki, kas nav ne reģistrēti, ne licencēti, ne sertificēti, bieži tiek izmantoti, lai slēptu un apietu darba tiesības un darba devēja atbildību;

I. tā kā apakšuzņēmuma līgumu slēgšanas ķēžu un darba tirgus starpnieku regulēšanas process valsts līmenī dalībvalstīm var būt ilgs un sarežģīts, it īpaši no iekšējā tirgus noteikumiem izrietošās juridiskās neskaidrības dēļ,

Darbaspēka ekspluatācijas novēršana

1. uzsver, ka ir vajadzīga visaptveroša Eiropas pieeja darbaspēka ekspluatācijai kopumā un konkrēti ļaunprātīgiem apakšuzņēmuma līgumu slēgšanas un darba tirgus starpniecības veidiem, un tāpēc aicina izstrādāt Eiropas stratēģiju darbaspēka ekspluatācijas apkarošanai;

2. pauž nožēlu par juridiskās skaidrības trūkumu attiecībā uz dalībvalstu iespēju regulēt garas un sarežģītas apakšuzņēmuma līgumu slēgšanas ķēdes; aicina Komisiju precizēt, ka ES iekšējā tirgus noteikumi neliedz dalībvalstīm pieņemt tiesību aktus, lai pievērstos garām un sarežģītām apakšuzņēmuma līgumu slēgšanas ķēdēm, tostarp pieprasot tiešas darba attiecības augsta riska nozarēs, ja tas ir iespējams un pamatots ar pierādījumiem;

3. atkārtoti aicina[11] Komisiju apsvērt pamatdirektīvas izstrādi, lai risinātu problēmas, kas saistītas ar ļaunprātīgiem apakšuzņēmuma līgumu slēgšanas un darba tirgus starpniecības veidiem Eiropā, un šajā pamatdirektīvā ieviest vispārēju tiesisko regulējumu, kas ierobežotu apakšuzņēmuma līgumu slēgšanu un nodrošinātu solidāru atbildību visā apakšuzņēmuma līgumu slēgšanas ķēdē, kā arī ieviest pasākumus, kas regulētu to darba tirgus starpnieku lomu un pienākumus, kuri nav pagaidu darba aģentūras;

4. uzsver, ka sociālie partneri, tostarp MVU pārstāvji, bieži ir kopīgi ierosinājuši valstu un reģionālo politiku, lai ierobežotu apakšuzņēmuma līgumu slēgšanu; aicina Komisiju nākt klajā ar priekšlikumiem, lai noteiktu vispārēju noteikumu, kas nozarēs ar augstu darbaspēka ekspluatācijas risku ierobežotu apakšuzņēmuma līgumu slēgšanu līdz ne vairāk kā diviem līmeņiem zem galvenā darbuzņēmēja; uzsver, ka dalībvalstīm sadarbībā ar sociālajiem partneriem būtu jāuzņemas atbildība par to, lai apzinātu valstu nozares ar augstu risku un izveidotu procedūru, kā pienācīgi pamatotos gadījumos atkāpties no vispārējā noteikuma;

5. norāda, ka arvien biežāka apakšuzņēmuma līgumu slēgšana pamatdarbībām var izraisīt darbavietu sadrumstalotību un lielākā mērā pakļaut darba ņēmējus garākām darba stundām, zemākām algām un nedrošībai par darbavietām; šajā sakarā aicina Komisiju nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi par vienādu darbu un veicināt tiešu nodarbinātību nozarēs, kurās pastāv šādi riski;

6. pauž bažas par juridiskās skaidrības trūkumu attiecībā uz nošķīrumu starp trešo valstu valstspiederīgo patiesu norīkošanu un šādu personu norīkošanu krāpnieciskā nolūkā; aicina Komisiju saskaņā ar Letas ziņojumu pārskatīt izpildes problēmas un uzņemties

[11] 2025. gada 13. marta rezolūcija.

atbilstošu iniciatīvu, lai novērstu konstatētās likumdošanas nepilnības;

7. uzsver nepieciešamību labāk regulēt darba tirgus starpniekus; aicina Komisiju nodrošināt, ka uz darba tirgus starpniekiem, kas darbojas ES, attiecas reģistrācijas un licencēšanas sistēmas, un saskaņā ar SDO Konvenciju Nr. 181 aizliegt jebkādas maksas vai izmaksas darba ņēmējiem, ko tieši vai netieši, pilnībā vai daļēji iekasē darba tirgus starpnieki;

Izpilde un kontrole

8. uzsver, ka darbaspēka ekspluatācijas apkarošanai ir vajadzīgas efektīvas un ar pietiekamiem resursiem nodrošinātas izpildes un kontroles sistēmas; atzinīgi vērtē Komisijas izvērtējuma ziņojumu par *ELA* un atkārtoti aicina[12] Komisiju stiprināt *ELA* pilnvaras;

9. atgādina, ka Direktīvā 2006/22/EK[13] jau ir paredzēti minimālie noteikumi, kas liek pārbaudīt atbilstību sociālās jomas tiesību aktiem autotransporta jomā, un aicina Komisiju iesniegt likumdošanas iniciatīvu, lai pieprasītu dalībvalstīm nodrošināt pienācīgu minimālo darba inspekcijas kapacitāti visās augsta riska nozarēs saskaņā ar SDO kritēriju, proti, vismaz viens darba inspektors uz 10 000 darba ņēmējiem;

10. atkārtoti aicina[14] ātri ieviest Eiropas sociālā nodrošinājuma karšu (*ESSPASS*) sistēmu un uzlabot sociālā nodrošinājuma tiesību un taisnīgas mobilitātes digitālo īstenošanu, cita starpā nodrošinot reāllaika pārbaudi un informācijas apmaiņu starp tiesībaizsardzības iestādēm, kā arī integrēt *ESSPASS* ar esošajām valstu darbaspēka karšu sistēmām;

Sodi par darbaspēka ekspluatāciju

11. ar bažām norāda, ka personas, uz kurām attiecas tirdzniecības aizliegumi vienā dalībvalstī, var apiet valsts ierobežojumus, reģistrējot un veicot uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, tādējādi apdraudot vienoto tirgu; aicina Komisiju nodrošināt tirdzniecības aizliegumu automātisku savstarpēju atzīšanu visās dalībvalstīs, kā arī savlaicīgu un drošu attiecīgās informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm;

12. atzinīgi vērtē sociālo nosacījumu izmantošanu valstu un Eiropas finansēšanas shēmās un programmās, kas sasaista maksājumus ar darba ņēmēju tiesību ievērošanu; aicina Komisiju balstīties uz pieredzi, kas gūta saistībā ar sociālo nosacījumu iekļaušanu kopējā lauksaimniecības politikā, lai nodrošinātu, ka ES finansējuma programmās ir iekļauti nosacījumi attiecībā uz Eiropas darba standartiem;

°

° °

[12] 2024. gada 18. janvāra rezolūcija.
[13] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/22/EK (2006. gada 15. marts) par minimālajiem nosacījumiem Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 un Nr. 3821/85 īstenošanai saistībā ar sociālās jomas tiesību aktiem attiecībā uz darbībām autotransporta jomā un par Padomes Direktīvas 88/599/EEK atcelšanu (OV L 102, 11.4.2006., 35. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/22/oj).
[14] 2021. gada 25. novembra rezolūcija.

13. uzdod priekšsēdētājai šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

PASKAIDROJUMS

Darba ņēmēji tādās nozarēs kā būvniecība, lauksaimniecība, mājsaimniecības darbs, transports un loģistika, gaļas un pārtikas pārstrāde, uzkopšanas pakalpojumi, viesmīlība un aprūpes darbs ir mūsu ekonomikas mugurkauls. Vienlaikus lielākajā daļā Eiropas valstu tās ir nozares, kurās pastāvīgi notiek ļaunprātīga izmantošana, ekspluatācija un krāpnieciska konkurence, kas kaitē gan darba ņēmējiem, gan likumīgajiem uzņēmumiem, it īpaši MVU.

Vairāki traģiski negadījumi darbavietā pēdējos gados dažādās dalībvalstīs ir atklājuši reālās cilvēciskās izmaksas, kas rodas, ja zūd kontrole pār to, kurš uzņemas galīgo atbildību par darba aizsardzības un nodarbinātības pamatstandartu ievērošanu; tas rada būtiskas bažas par juridisko pārskatatbildību, izsekojamību un darba apstākļu kontroli.

Tikmēr Eiropols ir brīdinājis, ka gandrīz visi Eiropas visbīstamākie noziedzīgie tīkli izmanto likumīgas uzņēmējdarbības struktūras, lai iegūtu ietekmi Eiropas ekonomikā, un ka īpaši tas skar loģistiku, uzņēmumus, kuri plaši izmanto maksājumus skaidrā naudā, un būvniecību.

Mūsdienu drošības situācijā uzraudzības trūkums var arī radīt iespējas naidīgiem spēkiem, kuri vēlas iegūt informāciju par kritisko infrastruktūru vai traucēt tās darbību, vai iegūt piekļuvi drošības ziņā sensitīvām darbavietām.

Nav viena konkrēta faktora, kas veicina darbaspēka ekspluatāciju un ar to saistītos riskus Eiropas darbavietām. Tomēr pastāv daži mainīgie lielumi, kas tiek atkārtoti minēti valstu un Eiropas pētījumos, kā arī tiesībaizsardzības iestāžu ziņojumos. Viens no tiem ir arvien lielāka paļaušanās uz garām un sarežģītām apakšuzņēmuma līgumu slēgšanas ķēdēm, bet otrs ir ļaunprātīga starpniecība darba tirgū. Kopā šīs abas savstarpēji saistītās prakses apgrūtina iestāžu iespējas novērst un atklāt krāpnieku vai noziedznieku iekļūšanu darbavietā.

Daudziem vietējiem darba ņēmējiem un uzņēmumiem tas nav pārsteigums. Jau daudzus gadus neapmierinātību ir raisījis tādu darbavietu skaita pieaugums, kurās nav pienācīgas kontroles un kurās atbildība tiek sadalīta, mazināta un nobīdīta uz lejupējiem līmeņiem.

Reaģējot uz šīm problēmām, dalībvalstis ir mēģinājušas pastiprināt kontroli un veikt pasākumus, lai novērstu visizplatītākos ļaunprātīgas izmantošanas veidus. Tās ir centušās ierobežot garas apakšuzņēmuma līgumu slēgšanas ķēdes, pastiprināt atbildības prasības, palielināt informācijas apmaiņu un izveidot īpašas kontroles vienības, kas koncentrējas uz darbaspēka ekspluatācijas un ļaunprātīgas izmantošanas atklāšanu un izskaušanu. Arī valstu un nozaru sociālie partneri ir pievērsušies šai problēmai un uzņēmušies patstāvīgas iniciatīvas, lai palīdzētu sakārtot savas nozares, kā arī kopīgi mudinājuši savas valdības darīt vairāk. Ir skaidrs, ka šiem centieniem ir bijusi būtiska pozitīva ietekme, bet ir arī skaidrs, ka ar to nepietiek un ka ir jādara vairāk.

Šīs problēmas ir īpaši jūtamas saistībā ar uzņēmumiem, kas darbojas pārrobežu līmenī, jo pārrobežu sadarbība starp tiesībaizsardzības iestādēm, informācijas apmaiņa un tiesiskais regulējums atpaliek no vietējās situācijas attīstības. Bez vienotas Eiropas reakcijas krāpnieciskiem un noziedzīgiem spēkiem kļūst vieglāk izmantot vienotā tirgus nepilnības. Ir arī vairāki gadījumi, kad dalībvalstis ir saskārušās ar juridiskām problēmām, vēršoties pret darbaspēka ekspluatāciju un nodrošinot godīgu konkurenci, bieži vien atsaucoties uz Savienības tiesību aktiem.

Tāpēc ir vajadzīga koordinēta rīcība Eiropas līmenī attiecībā uz darbaspēka ekspluatāciju kopumā un konkrēti attiecībā uz apakšuzņēmuma līgumu ļaunprātīgu slēgšanu un darba tirgus starpniecību.

Lai sekmīgi risinātu šīs problēmas, nepieciešams panākt, ka krāpnieku un noziedznieku uzņēmējdarbības modeļi kļūst nerentabli, tādējādi aizsargājot darba ņēmējus un atvieglojot dzīvi visiem uzņēmumiem, kuri darbojas likumīgi. Šai rīcībai jābalstās uz trim pīlāriem:

1. Novēršana, kas pēc iespējas apgrūtina iesaistīšanos krāpnieciskās darbībās

2. Kontrole, kas maksimāli palielina atklāšanas risku

3. Sodi, kas nodrošina, ka pieķertie pārkāpēji spēcīgi izjūt sekas

Visbeidzot, es ceru, ka šis ziņojums mudinās pastiprināt cīņu pret darbaspēka ekspluatāciju, īpašu uzmanību pievēršot ļaunprātīgiem apakšuzņēmuma līgumu slēgšanas un darba tirgus starpniecības veidiem un gūstot plašu atbalstu no visām politiskajām aprindām un sociālajiem partneriem. Lai gan viedokļi par precīziem risinājumiem var atšķirties, es patiesi ceru, ka mēs visi varēsim kopīgi atzīt, ka šīs problēmas Eiropas darba tirgū ir reālas, arvien saasinās un tām ir steidzami jāpievērš uzmanība.

PIELIKUMS. PIENESUMA DEKLARĀCIJA

Saskaņā ar Reglamenta I pielikuma 8. pantu referents apliecina, ka savā ziņojumā ir iekļāvis informāciju par jautājumiem, kas attiecas uz lietas priekšmetu, ko viņš, gatavojot ziņojuma projektu, ir saņēmis no šādiem interešu pārstāvjiem, uz kuriem attiecas Iestāžu nolīgums par obligātu pārredzamības reģistru[1], vai no šādiem trešo valstu publisko iestāžu pārstāvjiem, tostarp to diplomātiskajām pārstāvniecībām un vēstniecībām:

1. Interešu pārstāvji, uz kuriem attiecas Iestāžu nolīgums par obligātu pārredzamības reģistru
3F Byggegruppen
3F Transport
BUSINESSEUROPE
Byggföretagen
Byggnadsarbetareförbundet
CEEMET
Confederation of Swedish Enterprise
Danish Trade Union Confederation EU Office
Deutscher Gewerkschaftsbund
European Builders Confederation
European Construction Industry Federation
European Federation of Building and Woodworkers
European Federation of Food, Agriculture and Tourism Trade Unions
European Trade Union Confederation
European Trade Union Institute
European Transport Workers' Federation
Fagbevægelsens Hovedorganisation
Fastighetsanställdas Förbund
Friedrich-Ebert-Stiftung
Göteborgs Räddningsmission
HOTREC
IF Metall
IndustriAll
Kommunalarbetareförbundet
LO
LO Norge
NHO - Norway
Rättvist Byggande
Svensk Byggkontroll
Swedish Trade Union Office
The Adecco Group
Transportarbetareförbundet

[1] Iestāžu Nolīgums (2021. gada 20. maijs) starp Eiropas Parlamentu, Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Komisiju par obligātu pārredzamības reģistru (OV L 207, 11.6.2021., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2021/611/oj).

UNI Europa
Unionen
World Employment Confederation-Europe
2. Trešo valstu publisko iestāžu, tostarp to diplomātisko pārstāvniecību un vēstniecību, pārstāvji

Par šī saraksta sagatavošanu ir atbildīgs vienīgi referents.

Ja fiziskas personas sarakstā ir identificētas ar vārdu, amatu vai ar abiem, referents apliecina, ka viņš ir iesniedzis attiecīgajām fiziskajām personām Eiropas Parlamenta paziņojumu par privātumu Nr. 484 (https://www.europarl.europa.eu/data-protect/index.do), kurā ir izklāstīti nosacījumi, kas attiecas uz to personas datu apstrādi, un ar šādu apstrādi saistītās tiesības.